

skulle betales, er et Spørgsmaal, som maa blive Gjenstand for Aftale mellem Saantagerne og Saan-giverne. Jeg tror, at det ærede Medlem lægger noget for stærk Vægt paa disse Kapital-Omsætninger eller, som jeg hellere vil kalde dem, Kapital-Ombytninger; thi i Reglen — naar man ser paa Forholdet i Almindelighed — vil der kun være Saan at faae derved, at en Kapital bliver fri et Sted og kan anbringes et andet. Jeg skal kun tilføje, at allerede gennem en Række af Aar har denne Vanffelighed ved Terminerne været følt, og derfor blev der allerede i min Tid taget den Beslutning for Finansernes Bedkommende, at Renterne af de kongelige Obligationer skulde være disponible fra den første i Maaneden, for at dog Statskassen kunde gjøre Sit til, at en Del af de Kapitaler, som sandsynligvis vare nødvendige til Terminsbehovet, kunde komme i Cirkulation, forinden Terminen begyndte.

M. P. Bruun: Jeg tror dog at burde svare den ærede Minister, hvad Kreditforeningerne angaar, at efter Statuterne vil man nu ikke kunne ublaane til andre Terminer end 11te Juni og 11te December, men at Statuterne ganske vist kunne forandres. Uagtet de kunne forandres, tvivler jeg imidlertid meget paa, at nogen Kreditforenings Bestyrelse vil indlade sig paa at forandre dem; thi efterat der er kontraheret saa betydelige Saan til 11te Juni og 11te December, vilde det være aldeles mod Foreningernes Interesse at etablere nye Terminer for nye Saan. Jeg veed ikke, om jeg maa komme tilbage til — jeg har maasse gjentagende ikke udtrykt mig tydeligt nok — Rentebetalingen. Mod Flytningen af Terminerne for Rentebetalingen har jeg i den Sags Interesse, jeg taler for, Intet at indvende; det er kun selve Kapitalernes Ombytning, jeg lægger Vægt paa. Kan der være Vanffeligheder ved at sætte Rentebetalerne til andre Tider end Terminerne for Kapital-Betalinger, vilde der i alt Fald kunne hjælpes derpaa ved at sætte 4 Terminer for Renternes Betaling; thi saa faldt i alt Fald de 2 af dem sammen med Terminerne for Kapitalbetalingen.

Mellemann: Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal skal jeg kun bemærke, at jeg tror ikke, at der kan være nogen Hindring eller Vanffelighed for, at Kreditor og Debitor kunne komme overens om andre Tider for Rente- end for Kapital-Betaling. Der kunde fra et vist Synspunkt reises Tvivl — og saadan Tvivl er reist — nemlig om det er tilladt i Forhold, hvor Nagerlovgivningen er bindende, idet der er gjort opmærksom paa, at naar man ikke maa tage mere end 4 pCt. pro Anno, faar man noget Mere, naar man betinger sig Renten erlagt halvårligt, sjevdingaarlig eller maanedlig forud; men det er forlængst anerkjendt og staaer vist fast i Praxis, at det ikke betragtes

som en Overtskridelse af Nagerlovgivningen, i det Mindste for saa vidt man holder sig indenfor den halvårlige Betaling. Det er det eneste fra Lovgivningen hentebe Hensyn, der kan være til Ginder for at vedtage andre Betalingsterminer, naar vi ophæve Lovens 5—14—1 i det Mindste for Renternes Bedkommende. I modsat Fald, naar denne Lovbestemmelse ikke ophæves, maa den anses for bindende for Renterne som for Kapitalen. Jeg skal endnu kun gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Fører, man har skildret som flydende af denne Forantaltning. Jeg tror ikke, at man behøver at frygte for, at man skulde faae en saa stor broget Mangfoldighed med Hensyn til Jæstfættelsen af Betalingen i Gjældsforhold; det vil ikke blive almindeligt, at man vil forlange Renterne betalte den 11te Februar, 11te Marts, 11te April osv.; men det vil sikkert gaa saaledes til, at der i Tidens Løb vil uddanne sig en Sædvane, hvorefter visse bestemte Tider af Aaret, f. Ex. 11te Marts og 11te September vilde blive Tidspunktet for mange store Omsætninger, der ville koncentrere sig paa disse to nydannede Terminer — om man kan udtrykke sig saaledes — saa at man ved at holde sig indenfor det, der koncentrerer sig paa disse bestemte nye Terminer, maasse meget godt kan uddgaa de Ulemper, som det ærede Medlem bestræger. I alt Fald skal jeg minde om, at de fremhævede Hensyn ere almengyldige, og hvis der virkelig var saa store Ulemper ved en saadan Forandring, maatte de have været sølte andre Steder i Verden; men derom har man Intet hørt. I Norge har man ingen bestemte Betalingsterminer; og man kommer endda godt af det; paa Bornholm har man heller ingen Omslagsterminer, og jeg veed ikke, at der fra Bornholm er hørt Klage over, at Debitorer lide saa betydelig derunder, at det er en fri Sag at vedtage, hvilke Betalingsterminer man vil. Jeg tror derfor, at man paa dette Punkt ikke maa overdrive Vanffelighederne, men maa være forvisset om, at ligesom det er en Ting, der har ordnet sig og gaar meget godt alle andre Steder i Verden, vil det Samme ogsaa være Tilfældet her.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, der vedtoges enstemmig med 46 St.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Fredag Middag Kl. 12.

Formanden: Der er ikke Mere paa Dagsordenen. Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, har jeg at meddele, at jeg under Mødet har modtaget Underretning om, at den 5te